

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	välisleping
Teksti liik:	algtekst
Jõustumise kp:	04.05.2005
Avaldamismärge:	RT II 2005, 1, 1

Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon

[Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooniga ja selle protokollidega ühinemise seadus](#)

[Teadanne välislepingu jõustumise kohta](#)

Nõukogu akt (95/C 316/03), millega koostatakse Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon
26. juuli 1995
Euroopa Liidu Nõukogu,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli K.3 lõike 2 punkti c,

ning arvestades, et:

Euroopa Liidu eesmärkide saavutamiseks vaatlevad liikmesriigid võitlust Euroopa ühenduste finantshuve kahjustava kelmuse vastu kui ühise huvi küsimust, mis kuulub lepingu VI jaotises käsitletud koostöövaldkonda; maksimaalselt edukaks võitluseks kõnealuse kelmuse vastu on vaja koostada esimene leping, mida peatselt täiendatakse teise aktiga ning mis parandaks Euroopa ühenduste finantshuvide kriminaalõigusliku kaitse tõhusust;

otsustab koostada konventsiooni, mille tekst on esitatud lisas ning millele liikmesriikide valitsuste esindajad on täna alla kirjutanud,

soovib liikmesriikidel see kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega vastu võtta.

Brüssel, 26. juuli 1995.

Nõukogu nimel
eesistuja J. A. BELLOCH JULBE

Lisa

mis on koostatud Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel

Käesoleva konventsiooni *kõrged lepinguosalised*, Euroopa Liidu liikmesriigid,

viidates Euroopa Liidu Nõukogu 26. juuli 1995. aasta aktile,

soovides tagada, et nende kriminaalseadused aitaksid tõhusalt kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve,

märkides, et paljudel juhtudel ei piirdu ühenduse tulusid ja kulusid mõjutav kelmus ühe riigiga, vaid sageli pannakse see toime organiseeritud kuritegeliku võrgu kaudu,

olles veendunud selles, et Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse eeldab nimetatud huve kahjustava pettuse eest kriminaalsüüdistuse esitamist ning selleks on vaja vastu võtta ühismääratlus;

olles veendunud vajaduses muuta selline käitumine karistatavaks, nähes selle eest ette tõhusad, proportsionaalsed ja ärahoidvad kriminaalkaristused, piiramata võimalust kohaldada vajaduse korral muid karistusi, ning vajaduses näha vähemalt tõsistel juhtudel sellise käitumise eest ette vabaduskaotuslik karistus, millele võib järgneda väljaandmine;

tõdedes, et äriühingutel on oluline osa Euroopa ühenduste eelarvest rahastatavates valdkondades ning et otsustusõigusega isikud äriühingutes ei peaks pääsema kriminaalvastutusest, kui selleks on alust,

otsustades ühiselt võidelda Euroopa ühenduste finantshuve kahjustava kelmuse vastu, võttes endale jurisdiktsiooni, väljaandmist ja vastastikust koostööd käsitlevad kohustused,

on kokku leppinud järgmises.

Artikkel 1. Üldsätted

1. Käesolevas konventsioonis tähendab Euroopa ühenduste finantshuve kahjustav kelmus:

a) kulude puhul iga tahtlikku tegevust või tegevusetust, mis on seotud:

– valede, ebatäpsete või ebatäielike avalduste või dokumentide kasutamise või esitamisega, mille tagajärjel on väärtalt eraldatud või hoitud Euroopa ühenduste üldeelarve või Euroopa ühenduste poolt või nimel juhitava eelarve rahalisi vahendeid,

– konkreetset kohustust rikkudes teabe varjamisega, millel on sama tagajärg,

– kõnealuste rahaliste vahendite väära kasutamise eesmärkidel, milleks need ei olnud algselt eraldatud;

b) tulude puhul iga tahtlikku tegevust või tegevusetust, mis on seotud:

– valede, ebatäpsete või ebatäielike väidete või dokumentide kasutamise või esitamisega, mille tagajärjel on Euroopa ühenduste üldeelarve või Euroopa ühenduste poolt või nimel juhitava eelarve rahalised vahendid ebaseaduslikult vähenenud,

– konkreetset kohustust rikkudes teabe varjamisega, millel on sama tagajärg,

– seaduslikult saadud tulu väära kasutamise, millel on sama tagajärg.

2. Iga liikmesriik võtab vajalikud ja asjakohased meetmed, et võtta lõige 1 üle oma siseriiklikku kriminaalõigusesse nii, et lõikes 1 kirjeldatud käitumine tunnistataks kriminaalkorras karistatavaks teoks, arvestades artikli 2 lõikest 2 tulenevaid erandeid.

3. Artikli 2 lõikest 2 tulenevaid erandeid arvestades võtab iga liikmesriik vajalikke meetmeid tagamaks, et kuriteona oleks kvalifitseeritav ka valede, ebatäpsete või ebatäielike avalduste või dokumentide tahtlik koostamine või hankimine, millel on lõikes 1 kirjeldatud tagajärg, kui sellised teod ei ole juba karistatavad iseseisva süüteona või lõikes 1 määratletud kelmusele kaasaaitamise või kihutamisenä või selle katsena.

4. Lõikes 1 ja 3 osutatud tegevuse või tegevusetuse tahtlikkust võib järeldada objektiivsetest faktilistest asjaoludest.

Artikkel 2. Karistused

1. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et artiklis 1 osutatud käitumine ning artikli 1 lõikes 1 osutatud käitumisele kaasaaitamine või kihutamine või selle katse oleksid karistatavad tõhusate, proportsionaalsete ja ärahoidvate kriminaalkaristustega, sealhulgas vähemalt raske kelmuse juhtudel vabaduskaotusega, millele võib järgneda väljaandmine, kusjuures raske kelmuse all mõeldakse kelmust vähemalt miinimumsumma ulatuses, mille määrab iga liikmesriik. Miinimumsummaks ei või määrata üle 50 000 eküü.

2. Pisikelmuse juhtudel, kui kogusumma ei ületa 4000 eküüd ning sellega ei kaasne raskendavaid asjaolusid siseriikliku õiguse järgi, võib liikmesriik ette näha teist liiki karistusi kui lõikes 1.

3. Euroopa Liidu Nõukogu võib ühehäälselt muuta lõikes 2 nimetatud summa suurust.

Artikkel 3. Äriühingu juhtide kriminaalvastutus

Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, mis võimaldavad võtta kriminaalvastutusele äriühingu juhte ja muid äriühingus otsustus- või kontrollimisõigusega isikuid vastavalt siseriikliku õigusega määratletud põhimõtetele artiklis 1 osutatud Euroopa ühenduste finantshuve kahjustavate kelmuste puhul, mille on toime pannud neile alluv äriühingu nimel tegutsenud isik.

Artikkel 4. Jurisdiktsioon

1. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et kehtestada oma jurisdiktsioon kuritegude üle, mille ta on määratlenud kooskõlas artikliga 1 ja artikli 2 lõikega 1, kui:

– Euroopa ühenduste finantshuve kahjustav kelmus, kelmusest osavõtt või kelmusekatse on toime pandud täielikult või osaliselt tema territooriumil, kaasa arvatud kelmus, millest saadi kasu nimetatud territooriumil;

– tema territooriumil asuv isik aitab teadvalt kaasa või kihutab sellise kelmuse toimepanemisele mõne muu riigi territooriumil;

– õigusrikkuja on kõnealuse liikmesriigi kodanik, kusjuures nimetatud liikmesriigi seaduse järgi võib olla nõutav, et vastav tegu oleks karistatav ka selle toimepanemise riigis.

2. Artikli 11 lõikes 2 osutatud teatamise ajal võib iga liikmesriik deklareerida, et ta ei kohalda käesoleva artikli lõike 1 kolmandas taandes ettenähtud reeglit.

Artikkel 5. Väljaandmine ja süüdistuse esitamine

1. Iga liikmesriik, kelle seadused ei luba oma kodanikke välja anda, võtab vajalikud meetmed, et kehtestada oma jurisdiktsioon kuritegude üle, mille ta on määratlenud kooskõlas artikliga 1 ja artikli 2 lõikega 1, kui need on toime pannud tema kodanikud väljaspool tema territooriumi.

2. Kui liikmesriigi kodanik on teises liikmesriigis väidetavalt toime pannud kuriteo, millel on artiklis 1 ja artikli 2 lõikes 1 kirjeldatud teo tunnused ning nimetatud riik ei anna kõnealust isikut tema kodakondsuse tõttu välja teisele liikmesriigile, peab see liikmesriik suunama asja oma pädevatele asutustele vajaduse korral süüdistuse esitamiseks. Et võimaldada süüdistuse esitamist, antakse kuriteoga seotud toimik, teave ja asitõendid üle väljaandmise Euroopa konventsiooni artiklis 6 ettenähtud korras. Taotluse esitanud liikmesriiki informeeritakse süüdistuse esitamisest ja asja tulemustest.

3. Euroopa ühenduste finantshuve kahjustava kelmuse korral ei või liikmesriik keelduda väljaandmisest põhjendusel, et tegemist on maksu- või tollikuriteoga.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel tõlgendatakse mõistet «liikmesriigi kodanik» kooskõlas väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 6 lõike 1 punkti b alusel tehtud deklaratsiooniga ja nimetatud artikli lõike 1 punktiga c.

Artikkel 6. Koostöö

1. Kui artiklis 1 määratletud kelmus on kvalifitseeritav kuriteona ning puudutab vähemalt kaht liikmesriiki, teevad need liikmesriigid eeluurimisel, süüdistuse esitamisel ja mõistetud karistuse täitmisel tõhusat koostööd näiteks järgmistel viisidel: vastastikune õigusabi, väljaandmine, menetluse ülevõtmine ja teises liikmesriigis mõistetud karistuse täitmine.

2. Kui mitmel liikmesriigil on jurisdiktsioon samade faktidega seotud kuriteo üle ja võimalus esitada selle eest süüdistus, teevad asjaomased liikmesriigid koostööd otsustamiseks, milline liikmesriik esitab õigusrikkujale või õigusrikkujatele süüdistuse, et võimaluse korral koondada kriminaalmenetlus ühte liikmesriiki.

Artikkel 7. *Ne bis in idem*

1. Liikmesriigid kohaldavad oma siseriiklikes kriminaalseadustes põhimõtet *ne bis in idem*, mille kohaselt isikule, kellega seotud kriminaalmenetlus on ühes liikmesriigis lõpetatud, ei või esitada süüdistust teises liikmesriigis samade faktidega seoses, tingimusel et kui mõisteti karistus, on see täidetud või täitmisel või ei saa seda karistuse mõistnud riigi seaduste kohaselt enam täitmisele pöörata.

2. Artikli 11 lõikes 2 osutatud teatamise ajal võib liikmesriik deklareerida, et ta ei ole seotud lõikega 1 ühel või mitmel järgmistest juhtudest:

- a) kui välismaal tehtud kohtuotsuses käsitletud faktid leidsid aset täielikult või osaliselt tema territooriumil; selline erand ei kehti viimasena nimetatud juhul, kui sellised faktid leidsid osaliselt aset kohtuotsuse teinud liikmesriigi territooriumil;
- b) kui välismaal tehtud kohtuotsuses käsitletud faktid moodustavad kuriteo, mis on suunatud kõnealuse liikmesriigi julgeoleku või muude sama oluliste huvide vastu;
- c) kui välismaal tehtud kohtuotsuses käsitletud faktid pani toime kõnealuse liikmesriigi ametnik oma ametikohustusi rikkudes.

3. Erandid, mille kohta võib teha deklaratsiooni lõike 2 alusel, ei kehti juhul, kui asjaomane liikmesriik palus samade faktide suhtes teisel liikmesriigil kriminaalasi algatada või andis asjassepuutuva isiku välja.

4. Käesolev artikkel ei mõjuta sellealaseid kahe- või mitmepoolseid lepinguid liikmesriikide vahel ega sellealaseid deklaratsioone.

Artikkel 8. Euroopa Kohus

1. Liikmesriikidevahelised vaidlused käesoleva konventsiooni tõlgendamise või kohaldamise üle peab lahenduse leidmist silmas pidades kõigepealt läbi vaatama nõukogu Euroopa Liidu lepingu VI jaotises ettenähtud korras.

Kui lahendust ei leita kuue kuu jooksul, võib vaidluspool anda asja Euroopa Ühenduste Kohtusse.

2. Euroopa Kohtusse võib anda ühe või mitme liikmesriigi ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahelise vaidluse konventsiooni artiklite 1 ja 10 kohaldamise üle, mida ei ole suudetud lahendada läbirääkimiste teel.

Artikkel 9. Siseriiklikud sätted

Ükski käesoleva konventsiooni säte ei takista liikmesriike vastu võtmast siseriiklikke õigusnorme, mis on ulatuslikumad kui konventsioonist tulenevad kohustused.

Artikkel 10. Teabe edastamine

1. Liikmesriigid edastavad Euroopa Ühenduste Komisjonile õigusnormide teksti, millega võetakse siseriiklikku õigusse liikmesriikidele käesolevast konventsioonist tulenevad kohustused.

2. Konventsiooni rakendamisel määravad kõrged lepinguosalised Euroopa Liidu Nõukogu raames kindlaks teabe, mida tuleb edastada või vahetada liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja komisjoni vahel, samuti teabe edastamise korra.

Artikkel 11. Jõustumine

1. Käesolev konventsioon kuulub liikmesriikide poolt vastuvõtmisele kooskõlas nende põhiseadusest tulenevate nõuetega.
2. Konventsiooni vastuvõtmiseks vajaliku põhiseadusest tuleneva menetluse lõpuleviimisest teatavad liikmesriigid hoiulevõtjale.
3. Konventsioon jõustub 90 päeva möödumisel pärast seda, kui viimasena selle formaalsuse täitnud liikmesriik on edastanud lõike 2 kohase teate.

Artikkel 12. Ühinemine

1. Käesolev konventsioon on ühinemiseks avatud kõigile riikidele, kellest saavad Euroopa Liidu liikmesriigid.
2. Euroopa Liidu Nõukogu koostatud konventsiooni tekst ühineva riigi keeles on autentne.
3. Ühinemiskirjad antakse hoiule hoiulevõtjale.
4. Konventsioon jõustub sellega ühineva riigi suhtes 90 päeva möödumisel ühinemiskirja hoiuleandmisest või konventsiooni jõustumiskuupäeval, kui see ei ole nimetatud 90päevase tähtaja möödumisel veel jõustunud.

Artikkel 13. Hoiulevõtja

1. Käesoleva konventsiooni hoiulevõtja on Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär.
2. Hoiulevõtja avaldab Euroopa Ühenduste Teatajas teabe vastuvõtmiste ja ühinemiste ning deklaratsioonide ja reservatsioonide kohta, samuti muude konventsiooniga seotud teadete kohta.

Selle kinnituseks on täievolilised esindajad käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.

Sõlmitud ühe tuhande üheksasaja üheksakümne viienda aasta juulikuu kahekümne kuuendal päeval Brüsselis ühes eksemplaris hispaania, hollandi, iiri, inglise, itaalia, kreeka, portugali, prantsuse, rootsi, saksa, soome ja taani keeles, kusjuures kõik tekstid on võrdselt autentsed, mis antakse hoiule Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaadi arhiivi.

Council Act of 26 July 1995 drawing up the Convention on the protection of the European Communities' financial interests (95/C 316/03)

The Council of the European Union,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article K.3 (2) (c) thereof,

Whereas, for the purposes of achieving the objectives of the Union, the Member States regard the combating of fraud affecting the European Communities' financial interests as a matter of common interest coming under the cooperating provided for in Title VI of the Treaty;

Whereas, in order to combat such fraud with the utmost vigour, it is necessary to draw up a first agreement, to be supplemented shortly afterwards by another legal instrument, in such a way as to improve the effectiveness of protection under criminal law of the European Communities' financial interests;

Having decided that the Convention, the text of which is given in the Annex and which is signed today by the Representatives of the Governments of the Member States of the Union, is hereby drawn up;

Recommends that it be adopted by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

Done at Brussels, 26 July 1995.

For the Council
The President J. A. BELLOCH JULBE

Annex

CONVENTION DRAWN UP ON THE BASIS OF ARTICLE K.3 OF THE TREATY ON EUROPEAN UNION, ON THE PROTECTION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES' FINANCIAL INTERESTS

The High Contracting Parties to this Convention, Member States of the European Union,

Referring to the Act of the Council of the European Union of 26 July 1995;

Desiring to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial interests of the European Communities;

Noting that fraud affecting Community revenue and expenditure in many cases is not confined to a single country and is often committed by organized criminal networks;

Convinced that protection of the European Communities' financial interests calls for the criminal prosecution of fraudulent conduct injuring those interests and requires, for that purpose, the adoption of a common definition;

Convinced of the need to make such conduct punishable with effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, without prejudice to the possibility of applying other penalties in appropriate cases, and of the need, at least in serious cases, to make such conduct punishable with deprivation of liberty which can give rise to extradition;

Recognizing that businesses play an important role in the areas financed by the European Communities and that those with decision-making powers in business should not escape criminal responsibility in appropriate circumstances;

Determined to combat together fraud affecting the European Communities' financial interests by undertaking obligations concerning jurisdiction, extradition, and mutual cooperation,

Have agreed on the following provisions:

Article 1. General provisions

1. For the purposes of this Convention, fraud affecting the European Communities' financial interests shall consist of:

(a) in respect of expenditure, any intentional act or omission relating to:

- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the misappropriation or wrongful retention of funds from the general budget of the European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities,
- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect,
- the misapplication of such funds for purposes other than those for which they were originally granted;

(b) in respect of revenue, any intentional act or omission relating to:

- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the illegal diminution of the resources of the general budget of the European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities,
- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect,
- misapplication of a legally obtained benefit, with the same effect.

2. Subject to Article 2 (2), each Member State shall take the necessary and appropriate measures to transpose paragraph 1 into their national criminal law in such a way that the conduct referred to therein constitutes criminal offences.

3. Subject to Article 2 (2), each Member State shall also take the necessary measures to ensure that the intentional preparation or supply of false, incorrect or incomplete statements or documents having the effect described in paragraph 1 constitutes a criminal offence if it is not already punishable as a principal offence or as participation in, instigation of, or attempt to commit, fraud as defined in paragraph 1.

4. The intentional nature of an act or omission as referred to in paragraphs 1 and 3 may be inferred from objective, factual circumstances.

Article 2. Penalties

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the conduct referred to in Article 1, and participating in, instigating, or attempting the conduct referred to in Article 1 (1), are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, including, at least in cases of serious fraud, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition, it being understood that serious fraud shall

be considered to be fraud involving a minimum amount to be set in each Member State. This minimum amount may not be set at a sum exceeding ECU 50 000.

2. However in cases of minor fraud involving a total amount of less than ECU 4000 and not involving particularly serious circumstances under its laws, a Member State may provide for penalties of a different type from those laid down in paragraph 1.

3. The Council of the European Union, acting unanimously, may alter the amount referred to in paragraph 2.

Article 3. Criminal liability of heads of businesses

Each Member State shall take the necessary measures to allow heads of businesses or any persons having power to take decisions or exercise control within a business to be declared criminally liable in accordance with the principles defined by its national law in cases of fraud affecting the European Community's financial interests, as referred to in Article 1, by a person under their authority acting on behalf of the business.

Article 4. Jurisdiction

1. Each Member State shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Article 1 and 2 (1) when:

- fraud, participation in fraud or attempted fraud affecting the European Communities' financial interests is committed in whole or in part within its territory, including fraud for which the benefit was obtained in that territory,
- a person within its territory knowingly assists or induces the commission of such fraud within the territory of any other State,
- the offender is a national of the Member State concerned, provided that the law of that Member State may require the conduct to be punishable also in the country where it occurred.

2. Each Member State may declare, when giving the notification referred to in Article 11 (2), that it will not apply the rule laid down in the third indent of paragraph 1 of this Article.

Article 5. Extradition and prosecution

1. Any Member State which, under its law, does not extradite its own nationals shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Articles 1 and 2 (1), when committed by its own nationals outside its territory.

2. Each Member State shall, when one of its nationals is alleged to have committed in another Member State a criminal offence involving the conduct described in Articles 1 and 2 (1), and it does not extradite that person to that other Member State solely on the ground of his or her nationality, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution if appropriate. In order to enable prosecution to take place, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted in accordance with the procedures laid down in Article 6 of the European Convention on Extradition. The requesting Member State shall be informed of the prosecution initiated and of its outcome.

3. A Member State may not refuse extradition in the event of fraud affecting the European Communities' financial interests for the sole reason that it concerns a tax or customs duty offence.

4. For the purposes of this Article, a Member State's own nationals shall be construed in accordance with any declaration made by it under Article 6 (1) (b) of the European Convention on Extradition and with paragraph 1 (c) of the Article.

Article 6. Cooperation

1. If a fraud as defined in Article 1 constitutes a criminal offence and concerns at least two Member States, those States shall cooperate effectively in the investigation, the prosecution and in carrying out the punishment imposed by means, for example, of mutual legal assistance, extradition, transfer of proceedings or enforcement of sentences passed in another Member State.

2. Where more than one Member State has jurisdiction and has the possibility of viable prosecution of an offence based on the same facts, the Member States involved shall cooperate in deciding which shall prosecute the offender or offenders with a view to centralizing the prosecution in a single Member State where possible.

Article 7. *Ne bis in idem*

1. Member States shall apply in their national criminal laws the "*ne bis in idem*" rule, under which a person whose trial has been finally disposed of in a Member State may not be prosecuted in another Member State in respect of the same facts, provided that if a penalty was imposed, it has been enforced, is actually in the process of being enforced or can no longer be enforced under the laws of the sentencing State.

2. A Member State may, when giving the notification referred to in Article 11 (2), declare that it shall not be bound by paragraph 1 of this Article in one or more of the following cases:

- (a) if the facts which were the subject of the judgement rendered abroad took place on its own territory either in whole or in part; in the latter case this exception shall not apply if those facts took place partly on the territory of the Member State where the judgement was rendered;
- (b) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad constitute an offence directed against the security or other equally essential interests of that Member State;
- (c) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad were committed by an official of the Member State contrary to the duties of his office.

3. The exceptions which may be the subject of a declaration under paragraph 2 shall not apply if the Member State concerned in respect of the same facts requested the other Member State to bring the prosecution or granted extradition of the person concerned.

4. Relevant bilateral or multilateral agreements concluded between Member States and relevant declarations shall remain unaffected by this Article.

Article 8. Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Convention must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice of the European Communities by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission of the European Communities concerning the application of Article 1 or 10 of this Convention which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice.

Article 9. Internal provisions

No provision in this Convention shall prevent Member States from adopting internal legal provisions which go beyond the obligations deriving from this Convention.

Article 10. Transmission

1. Member States shall transmit to the Commission of the European Communities the text of the provisions transposing into their domestic law the obligations imposed on them under the provisions of this Convention.

2. For the purposes of implementing this Convention, the High Contracting Parties shall determine, within the Council of the European Union, the information to be communicated or exchanged between the Member States or between the Member States and the Commission, and also the arrangements for doing so.

Article 11. Entry into force

1. This Convention shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of their constitutional requirements for adopting this Convention.

3. This Convention shall enter into force 90 days after the notification, referred to in paragraph 2, by the last Member State to fulfil that formality.

Article 12. Accession

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.

2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.

4. This Convention shall enter into force with respect to any State that accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period 90 days.

Article 13. Depositary

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Convention.

2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations, and also any other notification concerning this Convention.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présente convention.

Dá fhiánú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síniú a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiséis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den seksogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechszwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εζίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels, on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séúú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei Iuglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijfennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisiyhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdat i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofem i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerat i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland